

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 722/2015
15.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.А., због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног А.А., адвоката З.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 2277/2013 од 20.03.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 253/2015 од 24.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 15.09.2015. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.А., адвоката З.М. поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 2277/2013 од 20.03.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 253/2015 од 24.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 2277/2013 од 20.03.2015. године, делимично је остављена на снази пресуда Основног суда у Нишу К 6269/10 од 24.08.2010. године и то у погледу чињеничног описа дела и правне квалификације за једно кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ учињеног набављањем ради употребе лажне јавне исправе – *Permessso di soggiorno* (боравишни – радни папири) број ..., и у погледу трошкова кривичног поступка и мере безбедности одузимања предмета, док је напред наведена пресуда стављена ван снаге за једно кривично дело, па је окривљени А.А. на основу одредбе члана 423. тачка 2. ЗКП ослобођен од оптужбе да је учинио кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, па је суд овом окривљеном за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ за које је оглашен кривим изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од три месеца и истовремено одредио да се

овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 253/2015 од 24.06.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Нишу и браниоца окривљеног А.А., адвоката З.М. и пресуда Основног суда у Нишу К 2277/2013 од 20.03.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног А.А., адвокат З.М. због повреде одредби чланова 77. до 82. ЗКП ("Службени лист СРЈ" 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС" 58/08... 76/10) и због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП ("Службени гласник РС" 72/2011) као и због повреде одредбе из члана 40. став 3. Устава РС, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.А., адвоката З.М. је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву не опредељује конкретно ни једну од повреда закона таксативно наведених у члану 485. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, међутим, из образложења захтева и навода да се на предметној исправи пресуда не може заснивати будући да је претрес возила у којој је иста пронађена од стране овлашћених службених лица СУП-а обављена супротно одредбама чланова 77. до 82. и чланова 152. и 158. ЗКП важећег у време предузимања радње претресања, истицањем да је ова радња предузета без наредбе суда и мимо законом прописаних ситуација када овлашћено службено лице би могло и без наредбе суда предузети радњу претресања возила, произилази да се захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 604. став 1. ЗКП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14) испитао сходно одредбама ЗКП ("Службени лист СРЈ" 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС" 58/04... 76/10) који је важио у време прибављања доказа наведеног у захтеву, па је нашао да се

неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног А.А. указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14) који је важио у време доношења правноснажних пресуда.

Наиме, исту повреду закона којом је указивао да је претрес возила обављен супротно одредбама члана 152. и члана 158. ЗКП важећег у време предузимања предметне радње бранилац окривљеног А.А. неосновано је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 4 пасус други образложења побијане пресуде је дао јасне и довољне разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

С тим у вези, Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе захтева браниоца окривљеног А.А. да је претрес возила окривљеног извршен незаконито, јер није издата наредба суда за претресање овог возила, будући да је сходно одредби члана 77. став 1. и члана 78. став 1. ЗКП ("Службени лист СРЈ" 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС" 58/04... 115/05), који је важио у време предузимања радње прегледа возила окривљеног прописано да претресање стана и осталих просторија окривљеног или других лица наређује суд, писмено образложеном наредбом, из којих законских одредби произилази да није била прописана обавеза суда да писмено образложеном наредбом нареди претресање возила, већ су, по оцени овога суда, овлашћена службена лица критичном приликом извршила потребан преглед превозног средства - возила окривљеног, а сходно овлашћењима из члана 225. ст. 1. и 2. ЗКП ("Службени лист СРЈ" 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС" 58/04... 115/05), а на закључак да су овлашћена службена лица правилно поступала у складу са одредбом члана 225. ст. 1. и 2. ЗКП важећег у време предузимања радње прегледа возила упућује и исказ сведока С.С. полицајца ПУ Ниш који је у овоме навео да се предметно возило окривљеног није зауставило по његовом налогу, те да су исто после дужег праћења сустигли.

Наводима из захтева браниоца окривљеног којима се указује да је окривљени предметну исправу – боравишно радне папире прибавио од Агенције из Шапца на коју околност је предложено извођење доказа и саслушањем сведока Ф.Ј. и О.А., које суд није прихватио произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено правноснажном пресудом.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује навод из захтева браниоца окривљеног да су нападнуте правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Како погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, као ни повреда закона из члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП не представљају законске разлоге у оквиру повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости,

Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног А.А. није упуштао.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа, судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.